

ment-mész

s kapható

Társainál

ele házban).

etmény.

Halassy Jankovich, s járuléki erejéig le-
var anyabirka, bárány
ürtik és meddelékek,
évi marcius 30-kán
ban tartandó bírói ár-
nyenkint is el fognak
évi mare. 14-én.
sanyi Ödön, m. k.
égrehajtó szíró.

énz.

nak, ipartűzőknek,
knak, kik elegendő,
fölvenni kívánnak,
k alatt folyó tökéek

inak bérmentes le-

eli Edler József

ál, ajtó 149. sz. (32)

etmény.

donához tartozó 127
oglalt jelenlegi község
telekkel a város leg-
rűs kertnek 1 hold 96
gazdasági épületek-
nak, mely áll, 4 szoba,
kúttal 156 □ öl bel-
ett volt epreskertnek
ntesen leendő elárve-
ni helytartóság által
gedélyeztetvén, annak
égházába 1-ő határ-
ik napjának reggeli
am kitűztetvén, arra
ívatnak meg, hogy az
omban, vagy Hatvan
egtekinthetők lesznek.
án 1863.

Heves Szolnok t. e. vgyék
győs járási alszolgabírája
Makay Emil.

erek!

ég tisztelettel értesíti
ott termelt meszet
megyekben, s az egész
nek bármily mennyi-
Egyszermind megje-
nek másvidékeké fő-
bosszas gyakorlat ál-
delések a legjutá-
teljesítettnek. Érte-
által

ndor gazdatisztel.
utolsó posta Eger.)

és FIA (26)

kapható:
... 1 firt — kr
... — „ 60 „
... — „ 60 „
... — „ 40 „
... — „ 40 „
... — „ 32 „
... 1 „ — „

Előfizetési díj:
Egészévre 5 ft — kr
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 30 „
Egyes szám ára 12 kr.
Megjelen minden csütörtökön.

EGRI POSTA.

HETILAP.

Hirdetésekért
szettetik minden háromszor haab-
zott sorhely után 4, további közzét-
teleknél 3 kr; azonfelül bélyegadó
fejében minden hirdetéstől 30 kr.

Előfizetéseket elfogad: EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az irgalmas nénekkel szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czukor utca), Fraenkl B. Miskolczon, Poplan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

II. évi folyam.

14. szám.

Aprilis 2-án 1863

Előfizetési fölhívás!

Az első évnegyed végéhez közeledvén, tisztelettel értesítjük a t. közönséget, miszerint előfizetést elfogadunk

April—juniusi folyamra . . . 1 firt 30 kr.
April—septemb. „ . . . 2 „ 50 „
April—decemb. „ . . . 3 „ 75 „

Az „Egri Posta“ kiadó-hivatala.
(lyceumi könyvnyomda.)

KÖZÜGYEK.

Nagy böjti elmélkedés és még valami.

Keből vidd a szót
Ha vágyad irni kél:
Csak úgy beszélsz valót
Ha szókat ott leléli...
Vachot S.

Nagy hét van: az áhitat, vezeklés ideje. A föld gyermeke egyházba tér, hogy lelkében megtisztulva rója le a hála és kegyelet adóját ott, hol „a sziv istenszentsége előtt némulva pirúl el minden földi vágy;“ — a szivtelenekről ne szóljunk... A haza, a társadalom s egyéb polgári viszonyok politikai bűnösei vezeklenek-e ilyenkor, — ne tudom; de az ajtatoskodók közt olyan is elég van, kiknek láttára önkénytelenül eszembe jut egy kassai illuminatio alkalmával olvasott ablakfelirat:

„Nicht aus Liebe, sondern aus Pflicht
Brennt hier um ein Kreuzer Licht.“

No de a viláért sem akarok én itt vallás-erkölessi oktatásokat tartani, tudván, hogy a mai világban minden ember saját esze után szokott indulni, magát tartván a legokosabbnak, mit én nagyon el hiszek, igazat adván egy író azon állításának, hogy minden ember — még a legbolondabb is — valamikor okossá lenne, csak hogy ezt az időt sokan el nem érik. Én ezuttal csupán azon eredményeknek, melyek a nagyhét folytán keblemben támadtak, s az azokból eredt igénytelen eszméknek akarom itt gyöngye tollrajzát adni.

A nagyhét Egerben-lelékemelő. Az egyszerű fűnséges székesegyházban az imályos buzgalmat végtelenül fokozzák a derék papnövendékek által ilyenkor meghatóan s praecisióval zengedezni szokott egyházi karénekek, jeles zeneköltők művei, miknek hallatára lehetetlen, hogy az égbe emelkedő szellem hatalma porig ne sújtsa a legcivilizáltabb materialistát. No de erről már egy ízben igen szépen írt e lapok egyik jeles munkatársa, miért akkor a közvélemény szélkakasát forgató bakterok némelyike ki is rikkantotta legmagasabb nem tetszését; de ez a legkisebb baj arra nézve, hogy genirozva legyünk elmondani, miként csak azért nem ereszkedünk a leírás ismétlésébe, mert pulykatollunk a sastollával nem versenyezhet.

Az áhitat hatása után a művészeté ragadja meg keblünket, s ily magasztos dallamok hallatára önkénytelenül, de fájdalommal inkább, mint szánakozva jut eszünkbe, mily hátra vagyunk. Igen, mi e griek, kik az „egri“ nevet oly büszkén viseljük, hol annyi az erő, annyi a lelkesítő anyag, a művészet terén társulatilag mit sem birunk föl mutatni. Mig minden város, minden helység, melynek egy kis hajlama van a társadalmi műveltség felé törekedni — első gondoljai közé sorozza egy zene-vagy dal-társaságot létrehozni: addig mi megelégszünk, ha titott kopott cigányzenészek elhuzzák, vagy ezek hiányában magunk eldudoljuk kedves nótáinkat, mi közben mi „bús magyarok“ az „egriből“ nagyot iszunk a hazáért a nélkül, hogy már egyszer tennénk is valamit.

Igaz, már néhány név előtt nagy dobbal és trombitálással kezdte rá — ha jól emlékszem — a félig-meddig megboldogult „System“ akkori ermeje a zene-egylet alakítását; de ez a nagy lárna után csakhamar szépen — el a ludt. Utána a gymn. két tanára vette szívére a dolgot s zászlót ragadva, pár hét alatt „dalárdát“ alakítottak, mely 40—50 működő, s majd kétszáz pártoló tagból állván, már

csak „felsőbb megerősítés“re volt szükség, mire nézve a lépések meg is tétettek. Ekkor a halva szülött gyermek — a „system“ zene-egylet — mint a phönix hamvaiból — egyszerre feltámadt, de csak azért, hogy újra — elszunyadjon. Szóval: a már alakulva levő, erőteljes „egri dalárda“ felsőbb helyen nem nyert megerősítést azon indokból, mert Eger két társulat főntartására képtelen; (?) hanem a már megalakult dalárdának tanácsoltattott, hogy a még csak tervben lévő, de azért felsőbb megerősítést nyert „zeneegylettel“ olvadjon össze. Így oszlott szét és semmisült meg — legalább egy időre, — a szép reményekre jogosító „egri dalárda“ ez által közönségünk sok kedves élvezetétől, egyházi chorusunk, és segélyezésre váró intézeteink pedig nem kis jelentőségű tám-eszköztől lőnek megfosztva. Adja isten, ne örök időre.

Történetek ugyan gyűlésezések, indítványok, melyek a két társulat egygyé olvadását tárgyalták s az ki is lőn vive — papiron. Az „egri zene-egylet“ ugyanis minden anyagi és szellemi támogatás és jóakarát ellenére újrászűlése után sem bírt lábra kapni, — ismét elszenderült, magával ragadván hozzácsatolt társát a szegény „dalárdát“ s azóta mindketten háborítlanul nyugszanak az úrban. Sirjukon ezen olasz epithapium diszlik: Molto fumo, poco arrostó!

De ne csüggedjünk. Hiszen csak nem halt ki még belőlünk a tetterő?... Nézetem az: alakítsuk újra a „dalárdát.“ Az elősorolt tények után, remélem, az engedélyezésnek mi sem fogja útját állani. Csak akarnunk kell. Miként? azt legközelebb fogom elmondani.

Különös!... a sors szeszélye sajátszerű végzetességgel játszik velünk. Nálunk egyetlen terv sem sikerül; vagy nem úgy, mint ohajtandó volna. Elég szomorú. Hidegség, közöny, részvétlenség, vagy más egyéb oka? ki tudja!... Dalárdánk megbukott; zeneegyletünk, mielőtt születék, már meghal; kisdudodóánk, annyi év után, nagy küzdelemmel újra teremtve, még most is csak tengődik. Alig van annyija, mivel a lakbért fedezhesse.* A nőegyletet, jótékony műkedvelői előadásokat betiltották. Miért?... Tathis the question, mire ismert (?) nagy (!) bátorságunk mellett sem mertünk felelni. EGEDI.

Ujabb pesti levelek.

X.

(Kirándulás s emlékezés a tápió-bicskei csatáron szegény Lengyelországra. — Közgyűlések a „Nemzeti kör“ s a „Megyeri-emlék“ érdekében. — Bartl Virág-kiállításán én és a hevesmegyei szép hölgyek. — Toujours la même chose a népszínházról; nem toujours a nemzetiről — Kocsis Irma és Odry Lehel. — Záradék.)

Márc. 29-én.

Két hét történetét kell ismét megírnom. Könyvnyi feladat lenne valamely nagy lepeltű lapban, de nehéz az „Egri postának“ felettébb igénybe vett szűk hasábjain. Ily körülmények között lemondással kell magamon segítenem.

Lemondok mindenekelőtt mult heti rövid kirándulásom elbeszéléséről; pedig a czeglédi szerzetesört tanyák között hallott népmesék; továbbá Jászberény szép és eredeti fajta lakosságának jelenlegi közléte, olvasóink közül bizonyára többeket érdekelnének; — sőt ha a költői szellemű historikus-politikust tudnám játszani, elmondhatnám nagy szavakban talán még azt is, miként utaztam a Zagyván keresztül Nagy-Káttának s innen Tápió-Bicske felé. Mindannyi pont, mely a forradalom csatáira emlékeztet.

Itt még hallhatni a halmok fölött elsusogó szelőlőtől titkos beszédet a letűnt idők lelkesedéséről és fájdalmairól; ilyeket hallva kinek ne jutna eszébe szegény Lengyelország! — Ah, birnék

* Hát a várostól ajánlott 400 forint? mint halljuk, az is csak — papiron van. Szerk.

csak ifjabbkori ingathatlan reményeimmel; ne kellene e puszták magányából a fővárosi politikai légkörbe visszatérnem, hogy énekelhetném én is a költővel: „Lengyelország még nincs elveszve!“

Azonban majd elragad a lelkesedés, pedig ha a mindennapi életet akarom festeni, nyugodtságra van szükségem. — Néhány gyűlés, Bartl virágkiállítása, concertek, egy kis irodalmi botrány, heves és mérsékelt polemikák, drámai pályázat s a színházi év bezárása képezik jelenleg a főváros kiváló beszéd tárgyait. Szóljunk tehát hozzá.

A „nemzeti kör“, melynek tagjait néhány itt soha nem látható mágnás, számtalan ügyvéd, orvos, bíró, író és egyéb honoratior, továbbá a „Nemzeti casino“ — ba még nem pártolt, de a kávéházi életen már föltűlmedkedett fővárosi ifjuság egy része képezi, s melynek hagyományos ellenzéki színezete volna, ha volna; mondom: ez egylet f. hó 21-én közgyűlésre hívá egybe tagjait, hogy újabb három évre megalapítása felett határozzanak.

A létkérdése, miként az eddigi aláírásokból tudom, nincs veszélyben, a közgyűlés határozata azonban mégis szükséges; ugyanazért méltán bosszankodhatánk, hogy elégséges számú tagok meg nem jelenése miatt a gyűlést megtartani nem lehetett, s hogy apr. 11-re új határidőt kellett kitűzni.

Vajjon sokra megyünk-e azzal, ha egy dolgot (s ez nálunk régóta divat!) mindig kétszerre vagy még annyiszorra nem végeztünk el?

A „Megyeri emlék“ ügyében is idejekorán hirdett f. hó 16-ra a nemz. színházi igazgatóság közgyűlést; s bár hallom uton-utfélen a nagy színművész nevét emlegettetni, s bár a lapirodalom olykor érdekléssel szólt, illetőleg tudakozódott a husz éves ügyről; a gyűlésen mindazáltal sem a tisztelők nagy seregéből, sem a nyilvánosság őrreiből: a journalisták közül nem láttam csak egyet is. Tizenkét egyén volt csupán jelen, Megyerinek méltóbb pályatársai; s én némán hallgattam, hogy e komoly férfiak föltűlmedkedve a nagy közönség hideg részvétét, mint iparkodnak közöttük látható emléket megörökíteni annak, kit, úgy látszik, a nagysága daczára is — személyes baráti fogytával a — nemzet elfeled.

De elfordulva nálunk lassankint minden iránt mutakozó közöny bántó képétől, ha a t. olvasónak is úgy tetszik, menjünk inkább a városligetbe, nézzük meg Bartl virágkiállítását. Ha a nagy igényeket otthonhagytuk, ha egy magányos pesti polgárt nem kívánunk összehasonlítani főuraikkal, például b. Sinával, ki üvegázi növényeire megerőltetés nélkül költhezhet; végre ha nem látuk a londoni és más világvárosi nagyszerű virágkiállításokat: akkor Bartl produkátuma bizonyosan ki fog elégiteni.

En a sors-kedvezéséből épen hevesmegyei ismert és abszolutszépségű hölgyek társaságában szemlélttem meg a tárlatot, s bárha az ő jelenlétük nyugtalanítólag hatott is kedélyemre, birtam mégis annyi hidegvértséggel, hogy néhány kitűnő növény nevét szives olvasónőim számára feljegyeztem. Ezek a neperters, tropeolum tricolor, a cineráriák, glosciniák, asaleák, calcineallák stb. Bővebb leírásuktól azonban mentse nek fel hölgyeim, mert még hátra van három tárgy, s ezekről szinte szólanom kell.

Marcius végével végződik a színházi év; az igazgatóságok különöségükről csak úgy nem hajlandók lemondani, mint nem a kath. egyház, a katonaság, a zsidóság és még több más elismert osztály, melyek az újévet a bevett polgáritól mind külön-külön időtől számitják.

Ugy hiszem, nagyrésze különködésének megvan elfogadható oka; ezzel tehát itt hosszabban nem foglalkozva, lássuk inkább, hogy miként végződött az éva nemzeti- és népszínházban?

Amannál bűsű-előadásokkal, emennél pedig a „Dunanan apó“-val illetőleg c a n c a n tánccezal. Ez utóbbiról, miként eddig, ugy ezentul is méltatlan lenne hosszabban szólnom. A népszínháznak fennállhatása végett, való igaz, pénzre van szüksége, s az említett balettes operette sokat jövedelmez; hanem azért még meg nem czáfolta azon örök igaz elvet, melyet a morál-tan még a politikában is fenntartani kíván, t. i. hogy „a cél nem szentesíti az eszközt.“ — En ha hatóság volnék afféle népszínházi c a n c a n tánczot nyugodt lélekkel tiltanék el.

Füredy, Réthy, Tóth S. és Bignio távozása, továbbá az újévben szándékolt némely reform miatt sokan kiméletlenül megtámadják a nemz. színház igazgatóságát. Mennyiben van igazuk, bajos volna elhatározni, mert itt nem csupán egyes egyének, de elvek és tekintély is forognak kérdésben. Legjobb tehát, ha bevárjuk a „Látcső“ megindulását, mely lap — ohajtjuk — véget vessen a színházaink körül eddig divatozott, de soha meg nem szokott bizonytalanságnak, s ne legyen többé újdonság, ki a színházi álhírek-ből élőködhessék. (Pium desiderium!)

Régibb ígérlet rovataban a fővárosi hangverseny-idény jelenségeiről írnok, Lisznayai kedveért azonban nem emelem az egriek megengednek egy kis kivételt; hisz ők voltak, kik a kedves költő elhunytá után árvái érdekében legelőször szót emeltek; ők, kik föltülemelkedve egyes indiscret nyilatkozaton, azonnal hozzáfogtak a tetthez. Mi lett azonban a 23-án Egerben rendezett műkedvelői előadásnak eredménye? eddig még nem hallottam; e helyett elmondom röviden én, hogy a zártkörű hangverseny, melyet Kocsis Irma k. a. Pesten a Lisznayai árvák javára rendezett, minden tekintetben pompásan sikerült, s tiszta jövedelem 180 frt lön.

A műkedvelői előadások művészi értékét nem szoktam tulbecsülni, de bátran állíthatom, hogy számtalan nagy igényű hangverseny nem elégitett ki annyira, mint az említett szerdai, s Kocsis Irma nemcsak a rendezésért érdemel dicséretet, hanem ugyis mint növendék énekművész s végül még azért, mert alkalmat nyújtott a fővárosi közönségnek — a többi már ismert szíves közremű-

ködökről ezuttal hallgatva, — Odry Lehelt és Gazdag Ambrust megismerni. E két ifju a nemz. színház növendéke, a szính. igazgatóság költségén tanítatik s mindkettő méltán nagy reményekre jogosít. Különösen Odry bassistának hangja és sympathikus előadása — bátran állíthatom — már is ritkítja párját.

Smost végezzük be levelet, mert volna ugyan még egy tárgy: az ugynevezett irodalmi botrány, s az ilyesminek leírása sok tárczának kapós foglalatosság lehet; én azonban mindig kárhoztattam s csak a botrány növelésének tartom ilyesmitnek vigyázatlanul a nagy közönség elébe vitelét.

REMÉNYI KÁROLY.

LEVELEZÉSEK.

Eger, márcz. 24.

Tisztelt szerk. ur! Meguntam már a nagybőjtöt, bánt a húság viszketege, beköszöntök újra. Tudom, hogy eddigi hallgatagságom ugyis mély fájdalomt okozott önnek¹⁾ és olvasó közönségének²⁾; tudom, hogy az elmertől hajó egereire gondolva, elmaradásom okaul azon gyanus hangokat hitte, melyekben sokan az „Egri Posta“ halálhangjára vétek ismerni, mivel magasból jöttek³⁾ tudom, hogy jó akaróim ez új fölléptem is e lap kedvező finansialis viszonyainak barometrumaul veendik: — de e három ok csak táplálja dicsőség utáni étvágyamat, s midőn jelen soraimmal önt és olvasó — (szándékosan nem mondok: előfizető) közönségét megvizsgálni sietek — egyszersmind kijelentem, hogy nem tartozom azon nemes companiához, mely (anyagi és szellemi) hulladékokon tengődik, a „jó barátok“ szeretetteljes itéletét pedig mire becsülni megtanultam azon famosus daraból, mely vasárnap f. hó 22-én közkivána tr a másodsor került szinpadra idylli (!!) órákat szerezve a minden tekintetben szép közönségnek. Nem is tudom, miféle ember lehet az ön színházi referense? Megütközni ily ártatlan s jó tendenciával irt vigjátékon! Hiszen annál a néhány kétértelmű passusnál erkölcsbíró ur ö kegyelme lesütheti szemét, akkor aztán nem

¹⁾ Ne legyen ön oly tulságosan szerény. Szerk.

²⁾ !!!!!!!

³⁾ Kevesen voltak biz azok. A legtöbben tudták, hogy ott tanyáznak — a baglyok és denevérek is. Szerk.

hallja,⁴⁾ vagy azon gyöngéd arcokra fordíthatja, melyeknek a k a r a t l a n⁵⁾ elpirulása a legékebb criticánál is ékebb itélet! A magasabb vigjáték rendeltetése, feladata — nevetetni! Sardou „jó barátain“ akár halálra kaczaghatja magát az ember, kivált ily előadás mellett. Azért óva figyelmeztetem a tisztelt bírálót — legyen kissé enyhébb szelidebb itéletében, különben veszélyes szépszerűti vitába keveredhetik még Szegfi Mór, Kempelen Győző s más ilyfajta critica notabilitásokkal, kik a főnebbi széptani elvet elmélet s gyakorlatban egyenlő virtuositással terjesztik. Ha pálczát akar törni: ott az „egy szegény ifju története“, excentricus alakjaival, émelygős meséjével és — Tóth Luizával; ott több tere s helyesebb oka lesz a korholásra. Hozzájárul még az a malpropos hogy itt felvonások közt Bunkó operázott esztünk-bejuttatván Szász Károly költői kísérleteit, meg a közmondást: „Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas“ s míg egyrészt szétszórta a figyelmet s más, a darab által czélezott hatást lehetlenné tévő irányba vitte a hangulatot, másrészt jól adagot elkabintott azon tapsokból, mikkel a roppant számú s valóban díszes közönség Beödy átgondolt, helylyel közel minden kifogáson felülálló játékát jutalmazta volna. Szabó Krisztina is több, melegebb méltánylatot érdemlene. De a manóba! hogy is jut eszembe egyesek részére plaidirozni, mikor hazafias közönségünk magát az ügyet sem pártolja s a csütörtöki előadásnak azért kellett elmaradnia, mert kevesebb néző jelentkezett, mint leendett a játszó! Uraim és hölgyeim! nehéz időket élünk! De ha a divatkór és fényűzés bálványainak százakat áldozunk,⁶⁾ ne igyekezzünk fillérek megtakarítani az által, hogy a művészetet s képviselőit éhezni hagyjuk. Figyelmeztetjük hibáikra, ha nem használ — rójuk meg, de ne sujtuk előre vagy plane az érdemeiket, magát az ügyet is. Vagy demonstrálni akartak szépeink a francia darabok ellen s magyar színirodalmunk (a repertoire nagy moguljától nem tudom mért ignorált) je-

⁴⁾ Sokat olvassa ön a Függetlent? Szerk.

⁵⁾ E malitiosus megjegyzés ellen tiltakozunk. Szerk.

⁶⁾ Nálunk másként van. Mi vasuti részvényekre gazdálkodunk. Szerk.

T Á R C Z A.

Csillagászati levelek.

Dr. Albert Ferenczről.

IV.

Az állócsillagoknak valódi, vagy hozzátöleleges távolsága meghatározása után igen könnyű volna, azok valódi nagyságának kipuhatólása is; mert e czélra csak egy adatnak kitudása kívánatnak még, t. i. a csillagok látszó nagyságuknak, vagyis azon szögletnek kitudása, mely alatt a csillagok átmérői, a földről tekintve, láttatnak.

Hogy e szögletek mekkoraságáról fogalmat nyerjünk, a következő elmélkedéssel élhetünk. A napnak látszó átmérője valamivel nagyobb egy fél foknál, úgy, hogy e szöglet valamivel nagyobb 1800 iv-másodperczenél. E szögletet kerekszámban 2000 egyenlő részre osztván fel, egy egy rész közel egy másodperczenek felelne meg, s ha egy első nagyságu csillagnak átmérője akkorának látszanék, mi e csillagot közel 2000-szer kisebbnek látnók a napnál.

A régi csillagászok azonban e szögletet sokkal nagyobbban tartották. Kepler például Sirius látszó átmérőjét 240 másodperczenyinek, tehát a nap átmérőjének mintegy nyolczadrészevel egyenlőnek becslé. Tycho ugyanezen csillag látszó átmérőjét 120", Albategnius 45" másodperczenyinek vélte, sőt még a táveső feltalálása után is, 5 másodperczenyinek tartatott.

Ugyanazon egy csillag átmérőjének megmérésében felmerült, ezen roppant eltérések lassankint azon meggyőződésre vezetének: miként itt nem megmérhető nagysággal van dolgunk mint a napnál és a bolygóknál; és pedig annyival inkább nem, mivel a távesővön az állócsillagok látszó nagysága azon arányban fogy, melyben a táveső nagytó ereje növekedik.

Az újabb nyomozásokból folyik, hogy valóban csak csalódás, ha az állócsillagoknak megmérhető látszó átmérőket tulajdonítunk; mert ezek oly parányiak, hogy megmérésük teljesen lehetetlen. Hogy erről meggyőződünk, csak egy első nagysá-

gu állócsillagnak a hold általi elfödését kell észlelnünk.

A hold t. i. saját mozgása következtében nyugatról keletre tovalahadván, más más csillagzatokba érkezendik, s az utjában eső csillagokat elfödendi, mely tünemény a csillagászati műnyelven csillagrejtezésnek neveztetik. Ha a hold-ujulás és holdtölte közé eső idő alatt, akkor t. i. midőn a holdnak keleti oldala homályos, közelében egy első nagyságu csillag áll, melyet elföd, a hold lassankint közeledik e csillaghoz, s a mint a csillagot elérte, ez rögtön, oszthatlan pillanatban tűnik el, a nélkül, hogy fénye előbb fogyott és lassankint elaludt volna, minek pedig okvetetlen történni kellene, ha a csillag észrevehető átmérőjü korong alakjával bírna.

Ezen csillagrejtezések, melyeknek tudományos használatával később foglalkozandunk, az égen előforduló legérdekeseb tüneményekhez tartoznak. De első nagyságu csillagokon nem gyakran fordulnak elő s észrevehetőségüknek, a mi éghajlati viszonyaink közt, nem mindig kedvez ám derültég; s azért jó, hogy még más mód is van, mely minket a felhozott tényről meggyőz. E mód pedig abban áll, hogy egy csillagnak fal- vagy háztetőmögötti eltünését vizsgáljuk. A tünemény annál világosban tűnik elő, minél gyorsabban mozog a csillag, az ég naponkinti forgása következtében. Szinte észreveendjük, hogy rögtön tűnik el a nélkül, hogy fénye előbb fogyott volna.

A csillagoknak hamis látszó átmérői a homályos látásnak következménye, mely a szem gömbidoma által okozott irányferdüléstől, a fény sugarának a szemfényen (pupillán) történő hajlásától és az ideghártyának többé kevesebb messzire terjedő izgékonyaságától ered. Némely vizsgáló az első nagyságu csillagokon egész a harmadik nagyságuakig nyolcz fény sugarat látott, mások csak hármat vagy legfőlebb négyet. Nevezetes, hogy a régi egyiptomiak rendszeren csak öt sugarat tulajdonítottak a csillagoknak, úgy hogy ezen csillagjegy képjelesen az 5, számjegyet jelenti.

A csillagok átmérői még távesővön sem vonulnak össze a minimumjokra, és ebből világos, miszerint a csillagok valódi átmérőiknek mérföldbeni

meghatározása még akkor is kétes, ha távolságuk ismeretes; más nyomozásokból azonban, (melyekről később emlékezni fogok) következik, miként az állócsillagok valódi nagyságuk a napunktól nem nagyon különböznek, s hogy ez utóbbi magamépen a legkisebb napok egyike a mindenségben.

A fény tárgyában tett fontos fölfedezések, melyeket a világ Youngnak, Fraunhofernak, ifjabb Herschelnak köszön, a csillagászok munkálataira is lényeges befolyással voltak. Nem akarok még itt a fény sarkításáról (polarisatio) szólni, mely a bolygók és üstökösök fényére nézve oly kérdések megfejtését tette lehetővé, melyek megfejtetleneknek látszottak, de annyit mégis meg kell jegyznem, hogy az állócsillagok látszó átmérőik látszó nagytításában a fényhajlás nagy mérvben szerepel.

Mily aprónak kellene az állócsillagok látszó nagyságának lenni, ha fénytani csalódások itt nem szerepelnének az a következő megfontolásból derülend ki. Wollaston fényméreti nyomozásaiból következik, miként csak 20,000 milliom a Sirussal egyenlő fényességű csillag világitaná a földet oly erősen, mint ezt a nap teszi. Föltéven, hogy Sirius magában ép oly fényes, mint a nap, azaz hogy látszó felülete ép azon erővel ragyog, minővel a napnak egy ezen felülettel egyenlő területű részecskéje csillog, könnyen kiszámítható, hogy Siriusnak látszó átmérője csak közel a negyvenedrészét tenné egy másodperczenek; s a mikrometerekkel tett mérései az első nagyságu csillagok látszó átmérőinek csakugyan egy másodperczenek csak parányi töredékét adják eredményül.

Az újabb kor csillagászainak kitartó szorgalma és a láttan csodaszerű haladása és tökélyesbülése kellett arra, hogy Keplernek és Tychonak e téreni tévelyeit felismerhettük, s a következő tételt állíthatuk fel: hogy az állócsillagok nem nagyobb korongjaik (discusai) hanem egyedül fényük nagyobb hatályossága által lesznek első nagyságu csillagokká. (?)

lesének előnyére? Lapok s járulékaik nálmaiba ringatni lemoru tárgyat s fordubb felé. Szegényről kell beszélnünk, len árvái“ részére, — József, baráti és rok emlékbeszédében meg hogy Eger is lefizeső a mienk volt, sp irántunk vonzalma, — egy izben hossza mindnyájan, egyen széd végével kitört ő kedves alakját láköszönetet intvén a rendező Erdélyi támogatni, és a közlenés által törekvés előmozdítani szíves is — a polgári d. Ecsedi L. uraknak ték keresztül, mire A. zongoraművész ragadta a nagysz végre magának a az emlékezet e ma dekes lappal gazda

Szólnom kell is, de nagyon lát tudnám most bizt mulva lesz szeren művéhez? Pedig s k o d á s nem ér eg ságot sok láng l gyelmébe ajánlan

Szerk. ur! N hasztalan kereste szerü irigykedés ismét elhallgatné irok — irok öt h Elmondok minden versenyén kezden programja igen cift-cafatos zárt négyessel valósa mondja valaki, b lemnek). Saját b „érzelgős magyar doltunk: „a mi be misz.“ Egyetlen g töredék, virvar man barátunk fi Épen nekivaló m

Csütörtökön diákat adták a Makai javára Sa számos pikans é végig derült ha lönben nemsoka még nyoma sem vonalon van a „j fektettünk erre a élet légköréből v masb a kedélye s a társadalmi v dounak megiehe szágban, a menn lépés a kétes be lyen Molière dics nitvány és követ sem ohajtjuk sz

Az előadás közt esinosan le közöl pedig Sz Krisztina váltak hasznavehető ta többször dicsére szini referense t Isten velin

⁷⁾ Tán bizony

⁸⁾ Érdekesb s

⁹⁾ Dehogy bos

¹⁰⁾ No abból ug

¹¹⁾ Az egyszer

szokott felelni ma koppint uraságom

¹²⁾ Hát ez az t

Gyöngyös, márcz. közepén. 1863.

Kedves barátom! Az utolsó tudósításomban jelzett hat műkedvelői előadás közönségünk élénk, buzgó pártolása mellett szép sikerrel, s eredménytelül folyt le, szükséges tehát azokról hiteles és kimerítő értesítést közölni, annyival inkább, mint hogy gyengédteken kezek oly burokat is pendítettek meg, és oly dolgokat is érintettek, mikről hallgatni ildomos és okosabb lett volna.

Azon szellemi élvezeteken kívül, mit ez előadásokból merítettünk, — mert mindannyiszor igen kellemes estét szereztek nekünk — örvedetes eredményül főleg azt tűntethetem föl, hogy az eddigi jövedelem teszen 891, azaz nyolcz száz kilenczven egy frt, és 90 krt o. é. mely összegnek minő jótékony czélokra, s mily aránybani fölosztásáról, mihelyest az engedélyezett három előadás is beleszen fejezve, azonnal tudósítandom elapok t. olvasóit.

Mint idézett levelemben irtam jan. 11-én előadatott: „A kisértet,“ jan. 25-én „Fenn az ernyő, nincsen kas.“ Febr. 2-án „Szerelem és örökség, — és „Mátyásdiák“ febr. 8-án „A kérők,“ febr. 23-án „Cholera és női szeszély és „A kis árva“ végre mart. 8-án „A vén bakancsos, és fia a huszár.“ Ezen sorozatból látható, mily változatosan és tapintattaljesen volt a műsorozat, fáradságtalan buzgalmu műgazgatónk Spetykó Gáspár által összeállítva, ki már többször, de különösen utóbbi alkalommal is mint „vén bakancsos“ kimutatta, mily kitünő színészi tehetség rejlik benne. S ha a „Mátra“ levelezője holmi „epés bántalmakat“ emleget, abból csak az tűnik ki, hogy utóljára valamint mindenek, úgy a türelemnek is van határa; s hogy minő adagban vagyon meg benne a türelem, annak legnyomatékosabb bizonyossága az, hogy az említett „epés bántalmak“ daczára is folytonos munkadatelan kitarással fáradozik a műkedvelői előadások sikeresítése körül. Egyébiránt igen tisztelt műkedvelőink semmi nehézségtől nem rettentek vissza, csak hogy az előadást minél érdekesebb és élvezetűsabbá tegyék. Hölgyeink közül különösen Fekete Antalné és F. Aranka kisasszony, Zimányi Alajosné, Valkó Heloiz kisassz. mint Flóra és Ilon, és Beniczky Róza mint Lidi méltán kiérdemelt tapsokban részesültek; Volf Leona k. a. is mint Etelka igen szép tehetséget tanusított. A férfiak között, mint mindig Malatinszky, Jelenszky, Jablonszky, Himfy, Hutter, Zimányi urak s még számos mások tüntek ki egy vagy más szerepben, kikhez jó komikai tehetséggel ez idén az ifju Szávost Alfonz is járult. Hogy már most tüzetesebben a legutóbbi darabról a „vén bakancsos“ról szóljak, ez minden várakozásonfelül sikerült. Az érdem, hogy a zene tűrhető, a magán- és kardalok oly szabatosak és szépek voltak, Fehér József kántorsegédünket illeti, ki nem csak ritka szorgalommal s buzgósággal tanítá be az illetőkkel a dallamokat, hanem egyszersmind maga is előzőr, mint Laezi lépvén föl eléggé ügyes játéka, és kellemes hangja által emelé a darab érdekét. Egyébiránt legyen szabad közönségünk némi tájékoztatása végett megjegyezni, hogy Ilon mind a jegyevel találkozás, mind az aprjával (Veress csaplár; Malatinszky, ki e szerepben remekelt) tartott párbeszéd jeleneteiben sokkal méltóbban érdemelte volna ki a tapsokat, mint Friczinek bár igen sikerült, de néha túlzott bohóságai. Lidi szeretetre méltó volt, s kellemes hangjával igazán elbájolta a közönséget. A többi szereplők is a kántortól kezdve a kis bojtáruig mindnyájan kivívták a megelégedést. S épen ezért legyen szabad a „Mátra“ levelezőjét több érdekeltnek nevében ujjalag fölkérni, legyen jövőben ildomosabb s gyengédebb, a coulisé-ák és a sugó titkait ne tálalja az olvasó közönség elé, mely csak élvezetet megyen keresni Thaliatemplomába; és ha ilyes hiányokról még is szólni kellene, ne a levelezői pluralis majestaticust, használja, hanem saját beces, de egyes személyéről beszéljen, s majd ha ő soha sem fog a sugóra szorolni, akkor hányja szegény Orsodira, meg másra a — követ.

Fentebb említém, hogy ujjában három előadásra adatott engedély. Elseje f. hó 21-én leend, a midőn „Hüség hűtlenségből“ vigj. 4 felv. Kövér Lajostól fog adatni. Jövedelme a szinpadai fölszerelések költségeinek földözésére fordítatik. April 6-án vagyis Husvéthétfőn a Lisznai család fölseggélésére rendeztetik előadás; mert csakugyan méltá-

nyos is, hogy Gyöngyös, hol Lisznai úgy szólván hattudalát éneklé el, megemlékezék a kedves költőről. Végre az utolsó előadás, mely nyilvános táncmulatsággal fog berekesztetni, apr. 19-én tartatik; mindezekről részletesebben annak idején. Ezen kívül van kilátásunk, hogy junius elején ismét a nyári előadások veendik kezdetüket, melyek számára a kaszinói kertben állittatik majd föl a szinpad. Két héti idő közben fognának ezek tartatni, természetesen szinte jótékony czélokra. Azonfölül pedig egy népmulatság vagy ünnepegy is vagyon tervben, ha az idő és körülmények kedvezők lenének.

Végezetül még megemlítem, hogy e hó 11-én kísértük örök nyugalomra Muzsai Kovács Józsefnek hült tetemeit. A mozgalmas 48—49 évében Gyöngyösvárosának főbirája volt. A czéhek és társulatok önkényt, testületileg adák meg neki, a köztisztelet- és szeretetben álló férfinak, a végsőtiszteletet; a kaszino, melynek törzs- és veterán-tagja volt, szinte testületileg jelent meg temetésén. Béke hamvainak! ALFÖLDY.

HIRKÜRT.

— Épen most került ki az egri lye. sajtó alól: „Mária hava“ imakönyv, Görres Guidó dalaival, jeles költőnk, Mindszenty Gedeon által fordítva, részben szerkesztve. Ára füzve 55 kr. Préselt keménykötésben 60 kr. diszkötésben tokkal, és arany metszéssel 1 frt. Husvétijajándokul szolgáló becesebb tárgyat alig ajánlhatnánk t. olvasóinknak. Kapható Jentsch G. könyvkereskedésében és a szerzőnél.

— Simonyi Ant. fényképész, mint már említők — első segéde Egri Istvánnal e héten városunkba fog érkezni s Kovács Ferenc festésznünknek a „Szarvas“ kaszárnya melletti fényképezési helyiségeiben fogja atelierjét fölláttatni, hol is a husvétijajándokul kezdve minden nap reggeli 9 órától délután 5 óráig a t. közönség rendelkezésére áll, — kivéve Csütörtököt, — mely napot a t. segéd ur a gymnasium helyiségeiben töltvén, ugyanott csupán és kizárólag azon gymnasiumi tanulókat fogja arcképezni, kik magokat levétetni szándékoznak. A képek (főleg látogatási jegyek) itt csak üvegre tétetnek, s Pestre fognak küldetni, hol Simonyi úr termeiben (melyekben 25 egyén foglalkozik fényképek készítésével), pontosan és izletesen kiállítván, pár nap alatt Egerbe küldetnek. E kedvező körülményre ujjalag figyelmeztetjük lapunk helybeli s vidéki t. olvasóit.

† Deák Ferencnek a napokban nyújtá át egy fényes küldöttség az országgyűlési képviselők arcképeinek albumát.

† Szépeink közt is forognak, még pedig mint — értestülünk — eredménytelen aláírási iver a József Miklósnak Magyarhon hölgyei részéről küldendő aranytoll stb. költségeinek földözésére. Hogy is maradnának el az egri amazok utódai ily nemzeti (!) vállalatok pártolásánál. Éljenek.

† Valaki az Országban „hirlapírói egyeslet“et indítványoz. Főlöszleg, úgy is megvan. A Komlóban minden este látható e diszes compánia.

— A Lisznai család javára rendezett hangverseny 115 frtot jövedelmezett.

— Virágvasárnapján az itt működő színésztársulat zeneszavatali akademiát rendezett, melynek tiszta jövedelmét fele részben kisedovodánk javára ajánlá föl. Előadás közben kellemesen lepett meg bennünket az ovoda kisedoinek föllépése, kik a derék óvó-nevelő Bucher J. vezetésével játsziás, szavatali, és dal-előadásukkal kedves derültiséget idéztek elé. Közönség csekély számmal; ha a szomszéd kaszinóból néhány beverbuált uri ember „közönséget“ nem csinál, az előadás talán meg sem tartathatik. Nagyon csodáltuk, hogy ama „lelkes egri nők,“ kik egyébkor a színháznak oly buzgó látogatói, ezuttal szépen — otthon maradtak. Hja! adnák csak a „Jó barátok“at!!! Ily pártolás mellett talán mondanunk se kell, hogy a kisedovodának egy fillér sem jutott.

— Az utóbbi hetekben — az éber policzia daczára — ismét annyi tolvajlás történt városunkban, hogy regisztrálásukra nines elegendő terünk. Derék „Ezer“ mesterünk fölfedezte ugyan már, hogy utczáinkon éjjel katonai és polgári czirkálók járnak, de nyomaik — még eddig legalább — sehoh se láthatók. Alkalmasint e czirkálókat is — ellopják.

△ Ruscák János, egri megyei áldozár és kisvárdai káplánnak „Csák“ra lett névváltoztatása legfelsőbb helyen engedélyeztetett.

— Szerkesztőségünkhez beküldetett:

„Törtel és Sinka a halma“ két néprege kötött beszédben, irta Egri Antal. A két füzet ára 1 frt. Addig is, míg e művekről tüzetesebben szól-nánk, figyelmeztetjük olvasóinkat a belőlök nem rég közölt mutatványra, s ajánljuk pártfogásukba.

— F. hó 30-án délután egy rokonuk temetéséről jövő L. polgártársunkat és nejét a megbokrosodott lovak elragadták. A hintó ketté szakadt, s a bennülök kisebbnagyobb sértülést szenvedtek. Nulla calamitas sola.

leseinek előnyére? Bár ugy volna! de a matröz kalapok s járulékaik nem engedik ez öncsalódás édes álmaiba ringatni lelkünket. No de ejtsük el a szomorú tárgyat s forduljunk egy — még szomorubb felé. Szegény Lisznai Kálmán barátunkról kell beszélnünk, kinek „özvegye s neveletlen árvái“ részére, — mint volt főjegyzőnk Erdélyi József, baráti és rokoni szeretet ihletétől átlengett emlékbeszédében mondá — az egész országgal kell hogy Eger is lefizesse a kegyelet tartozását. Hisz ő a mienk volt, specialiter a mienk. Palóczdalai, irántunk vonzalma, s gyakori, — ha jól emlékszem — egy izben hosszas itt lakta által. Százan, ezereken, mindnyájan, egyenkint ismertük őt, s az emlékbeszéd végével kitört tapsvihar alkalmával mintha az ő kedves alakját láttuk volna a távolból felmerülni köszönetet intvén a lelkeseknek, kik a hanverseny rendező Erdélyi József urat közreműködésökkel támogatni, és a közönségnek, mely tömeges megjelenés által törekvéseit az árvák segélyezésére nézve előmozdítani sziveskedett. Köszönetet mondunk mi is — a polgári dalárda, Böck J. Pók Gy. és Ecsedi L. uraknak, kik meglepő szerencsével viték keresztül, mire vállalkoztak, továbbá Sipos A. zongoraművész urnak, ki brillians játékával elragadta a nagyszámú, s műértő hallgatóságot s végre magának a derék rendező urnak. A kegyelet, az emlékezet e magasatos ünnepeye ismét egy érdekes lappal gazdagította városunk történetkönyvét.

Szólnom kellene még a vasuti nagygyűlésről is, de nagyon lágy, lyrai hangulatba estem, nem tudnám most biztosan kiszámítani, hány száz év múlva lesz szerencsénk Fulton szellemének csodaművéhez? Pedig számítás nélkül az ilyes okoskodás nem ér egy fabatkát. Bátorodunk ez igazságot sok láng lelkesedésti földinknek szives figyelmébe ajánlani. A revédere? LESI PUSKÁS.

Eger, mart. 28. 1863.

Szerk. ur! Noha mult héten küldött levelem¹⁾ hasztalan kerestem lapja utolsó számában és e kis-szerü irigykedés legméltóbb boszuja az volna, ha ismét elhallgatnék — mégis tollat ragadok újra s irok — irok őt hasábot, hadd bosszankodjék.²⁾ Elmondok mindent, a mit csak tudok.³⁾ Bunkó hangversenyén kezdem, melynek érdekes változatosságu programja igen szép közönséget vonzott a színház eifit-cafatos zártzékeire s különösen a Dunanan négyessel valóóságos tapsvihart keltett. (Aztán mondja valaki, hogy nem felelünk meg a korszellemnek). Saját compositióiból is játszott Bunkó egy „érzelgős magyart,“ melynél Lessing szavaira gondoltunk: „a mi benne jó, az nem új; a mi új, az komisz.“ Egyetlen gondolat sincs tisztán ki vive, csupa töredék, virvar az egész. Ajánljuk Thali Kálmán barátunk figyelmébe; irjon hozzá szöveget. Épen nekivaló munka.

Csütörtökön küsszámú közönség előtt Mátyás diákok adták a lehető legrosszabbul. Szombaton Makai javára Sardou „utolsó levelét,“ melynek — számos pikans és frivol situatiot szülő vándorlása végig derült hangulatban tartá a közönséget. Különben nemsokat ér a darab. A jellemfestésnek még nyoma sem található, moralja pedig egy színvonalon van a „jó barátokéval. Pedig mi nagy sulyt fektettünk erre a vigjátékban, mely a mindennapi élet légtöréből vévén tárgyat s alakjait, legalkalmasab a kedélyekre maradandó hatást gyakorolni s a társadalmi viszonyok alakítására befolyjni. Sardounak meglehetnek a maga érdemei Franciaországban, a mennyiben művei legalább czimre egy lépés a kétes becsü vaudevilléktől azon tér felé, melyen Molière dicskoszoruozott alakja ez időszerént tanítvány és követő nélkül emelkedik; de mi cseppet sem ohajtjuk szinpadainkon képviseltetve látni.

Az előadás megjárta. A jutalmazott felvonás közt csinosan lejtett egy csárdás félét, a szereplők közül pedig szokás szerént Beödy, Breznai, Szabó Krisztina váltak ki. Van még a társulatnak egy igen hasznavehető tagja, — Döméné, kinek játéka már többször dicséretet érdemelt volna. Ugy látszik ön szini referense tulságosan válogtós.⁴⁾ Isten velünk!⁵⁾ LESI PUSKÁS.

1) Tán bizony talánul is tud? Szerk.
2) Érdekes s sürgösb közlendőink voltak. Szerk.
3) Dehogy bosszankodunk. Hát a vörös ceruza mirevaló? Szerk.
4) No abból ugyan alig kerül ki öt hasáb. Szerk.
5) Az egyszer alighanem megjárja. T. referensünk megszokott felelni magáért s ha hazajön, alkalmasint körmére koppint uraságodnak. Szerk.
6) Hát ez az öt hasáb? he?? Szerk.

ezokra fordíthatja, mulása a legékesebb magasabb vigjáték tetni! Sardou „jó atja magát az em lett. Azért óva t — legyen kissé stülönbven veszélyes még Szegfi Mór, ajta critici notabiani elvet elmélet s assal terjesztik. Ha szegény ifju törté-melygös meséjével bb tere s helyesebb meg az malapropos operázott eszünk-tői kísérleteit, meg idicüle il nya, qu'un a a figyelmet s más, etlenné tév irány- l jó adagot elkala- a roppant számú s át gondolt, helylyel játékát jutalmazta is több, melem- lene. De a ma- esek részére plaidi- ink magát az ügyet adásnak azért kel- néző jelentkezt, és hölgyeim! nehéz és fényűzés bálvá- e igyekezzünk fillé- hogy a művészetet s gyelmezettjük hibá- meg, de ne sujtuk et, magát az ügyet szépeink a francia rodalmunk (a reper- n mért ignorált) je-

Szerk. tiltakozunk. Szerk. részvényekre gazdál- Szerk.

étes, ha távolságuk l azonban, (melyek- következik, miként i nagyságuk a on különbözik, nem épen a leg- mindenségben. os fölfedezések, me- Fraunhofernek, a csillagászok mun- sal voltak. Nem aka- s á r ó l (polarisatio) ökösök fényére néz- te lehetővé, melyek de annyit mégis meg illagok látszó átmé- ényhajlás nagy

állócsillagok látszó i csalódások itt nem megfontolásból de- néreتي nyomozásaiból 0 milliom a Sirussal ágitaná a földet oly föltvén, hogy Sirius a nap, azaz hogy lát- yog, minővel a nap- területtü részecskéje hogy Siriusnak lát- gyvenedrészt tenné ometerekkel tett mé- ok látszó átmérőinek csak parányi töre-

nak kitaró szorgalma sa és tökélyesbülése nek és Tychonak k, s a következő té- z állócsillagok jaik (discusai) k nagyobb ha- nek első nagy-

† Ifj. Zichy Nándort — legképzettebb, s azon kevés főuraink egyikét, kik meggyőződés s nem alacsony népszerűségadászatból küzdenek a democratia zászlai alatt, — egy az „a Honban“ megjelent cikkekért grófi s kamarási méltósága elvesztésére, s egy évi súlyos börtönre, a szerkesztőt Jókai Mór urat pedig 1200 forint bírságra s szintén egy évi nehéz fogságra ítélték. Ajánljuk a Donau Zeitung s companistái figyelmébe mint sajtószabadságunk ecelatans bizonyítékát.

— Egy, a gazdaság terén 20 évet töltött s jó bizonyítványokkal bíró gazdasági állomást keres. Tudakozódhatni szerkesztőségünknel.

△ Azon t. olvasóinkkal, kiknek virág, vetemény, vagy gazdasági magvakra van szükségük, mint legbiztosb, leghitelesb és egyetlen forrást, mely minden, általa eladott magvak valódiságaért és csiraképességeért jót áll: ajánljuk az első magy. kertész-gazdasági ügynökséget Pest, József-ter 14. sz. alatt; mely ügynökség elfogad ezenkívül minden, a kertészeti és gazdasági szakba vágó megrendelést.

Halálozások.

Meghaltak mart. 25 - 31. Bodnár András 1/2 éves; Miskolczi Rozália 77 éves; Hajnal Julianna 14 hónapos; Tóth Mihály 82 éves; Sztits Ignác 5 hónapos; Gyarmati Rozál 2 éves; Zsolczer József 3 hetes; Tarbai József 4 napos; Lehoczki Rozál 2 hetes; Zahorecz András 35 éves; Turi Sándor 58

éves; Gál Florián 1 napos; Tóth Lajos 3/4 éves; Hegyi Ferencz 2 éves; Lajtós Irene 4 hónapos; Balog Julia 24 éves; Mihály Ilona 1/2 éves; Tamasi István 49 éves. Összesen 11 fiú, 7 nőnemű. — Született a hétfolytán 10 fiú, 11 leány.

Vásári tudósítások.

Eger, hetivásár mart. 30-áról. Árak: t. buza 6 frt kétszer 5 frt 20 kr, rozs 4 frt 40 kr, árpa 3 frt 20 kr, zab 2 frt 70 kr, tengeri 3 frt 40 kr, burgonya 1 frt köblönkint; széna mázsája 1 frt 80 kr.

Gyöngyös, mart. 27. Árak: t. buza 3 frt 40 kr, kétszer 2 frt 70 kr, rozs 2 frt 10 kr, árpa 1 frt 60 kr, zab 1 frt 50 kr, tengeri 1 frt 80 kr ausztr. mérőnkint.

Szerkesztői üzenet.

Miskolczi t. levezőnknek: Hát önkönel semmi újság?

Felelős szerkesztő Szabó Ignác.

HIRDETÉSEK.

Számos nevezetes orvosi tekintélyek által megvizsgálva, bizonyítványokkal ellátva és ajánlva!
— Pártfogolva szabadalmakkal, császári, királyi és hercegi udvaroknál! —
BÉRINGUIER LIPÓT ORVOSTUDOR
ZAMATOS GYÓGYEREJÜ KORONASZESZE
(A KÖLNI VIZ QUINTESSENTIÁJA.)

A legválogatottabb és értékesb zamat-légyenes alkatrészekből destillált, **Beringuier orvostudor koronaszesze**, nem csak mint kitűnő **illatvíz**, mely az életszerveket felvidítja s erősíti, hanem **hatalmas orvosszeri segédeszközként** is hathatósan bizonyult. Valódi jótétemény mindenkre nézve, kik fejfájás- és szagzavarásokban szenvednek; fog- és fül-fájásban, hurutos rohamokban és könnyebb eszű bajokban, valamint az idegrendszer és emésztési szervek némely gyöngeségeiben, nagy haszonnal alkalmazható **Beringuier orvostudor korona-szesze**, bevévés, bedörzsölés s azzal nedvesített ruhákkal borogatások által, mint idegéllesztő, görcsillapító és erősítő házszer. — A **koronaszesz** használata a mindennapi mosdásnál is kedves élvezetet nyújt, ha az a mosdóvízzel vegyítetik; nemcsak a fej-idegeket és szemeket erősíti, hanem a bőrnek rugékonyságát és ifjúi frisseséget is kölcsönöz.

Beringuier orvostudor cs. kir. kiz. szab. **zamat-gyógyerejü koronaszesze** csakis eredeti üvegekben 1 frt 25 kr o. é. és 6 üveget magában foglaló eredeti ládácskában 7 frt 50 kr-ával o. é. árulatik; és minden czimkéi a bélyegvédelemről szóló császári patens szerint hivatalosan beigtatvák.

A hajak ápolásához.
Dr. Beringuier
Növénygyök-olaja.

Ment minden ártalmas hozzávegyülettől, **Dr. Beringuier növénygyök-hajolaja** mint feltűnő hathatós szer, a haj és szakál épen tartása, erősítése és szépítésére mindég és mindenütt a legbiztosb eredményel használtatott; eltávolítja az annyira terhes fejkorpát és kopasz helyek képződését, a hajnak élénk fényt, kedves simaságot és kellemet kölcsönöz, és nevezetesen oly esetekben is, hol a hajak kihullása, illetőleg kora kopaszodás már beállott, hatása eredménye meglepő. **Dr. Beringuier növénygyök hajolaja** tehát jogosan sorakozik a külföld hasonnemű **legjobb** készítmények sorába, de jutányossága által ezeket nagyon is túlszárnyalja.

Dr. Beringuier cs. kir. kiz. szab. **növénygyök-hajolajából** egy eredeti üveg, melyek mindegyike fekete pecsétviaszszal az itt oldalt ábrázolt pecsétnyomóval van lezárva, ára minden lerakó helyen különbség nélkül 1 frt osztrák pben.

Dr. Beringuier minden szabadalmazott készítményei szabott eredeti áron egyedül kaphatók:
 Egerben: **Tschögl J.** és **Piller J.**, továbbá **Heves: Blau József, Gyöngyös: Kocziannovich Józs. gyógysz. Miskolcz: Bös z ö r m é n y i József gyógysz. és Spuller Józs. A., Pásztó: Böhler W.**

Ujabban feltalált nevezetes hajfestő-szer.
Dr. Beringuier
 növényi
Hajfestő-szere.

Eme legujabban feltalált, a fennemlített orvosi tekintélyektől megvizsgált, mint tökéletesen czélszerűnek s egészen ártalmatlannak beismert hajfestőszerezrel a haját és szakállat valamint a szemöldököt is minden árnyazatu színre festheti, a nélkül hogy a bőrön foltot vagy szagot hagyna vissza. Használati módja igen könnyű, az általa előidézett hajszínezet meglepő természetességgel bír és a festési műtét megghiúsulása teljes lehetlen.

Beringuier orvostudor cs. kir. kiz. szab. **növényi hajfestőszere** két, I. és II. számmal jelölt üvegcsében foglaltatik s mindenütt 5 frt o. é. szabott áron adatik el. A műtethez szükséges 2 kefe és 2 csésze mellékelve vannak, és minden doboz az oldalt ábrázolt pecsétnyomóval kétszer lepecsételve és az illető hsznátali utasításokkal ellátva.

Figyelmet kérek!

A zserczi uradalmi tisztség tisztelettel értesíti az építészallalkozókat, hogy az ott termelt meszet és faszenet Heves, Borsodmegyékben, s az egész Tiszavidéken a t. megrendelőnek bármily mennyiségben szállítani ajánlkozik. Egyszersmind megjegettetik: hogy az itteni mésznek másvidékeké fölötti jósága és szaporasága hosszas gyakorlat által bebizonyult. Szives megrendelések a legjutányosabb áron pontosan teljesíttetnek. Ertekezhetni magán uton vagy levél által

Horváth Sándor gazdatisztal.
 4-6 (38) Zserczen (utolsó posta Eger.)

Haszonbéri árverés.

Hevesmegye Tiszafüred m. városában Nánassy Gyula urnál 683 1/2 hold füredi s kocsbi birtoka, kivánatra két részletben is, april 20. regg. 10 órakor 3 vagy 6 évre árverés útján f. évi sept. 29-étől kezdve haszonbérbe adatik. Bővebb értesítést nyerhetni Tisza-Beőn (47) 2-3 Végess Andor meghatalmazottnál.

Kész pénz.

Föld és műbirtokosoknak, ipartűzőknek, községeknek és magánosoknak, kik elegendő, biztos hypothekára pénzt fölvenni kívánnak, egész elfogadható föltételek alatt folyó tőkék kimutattnak.

Közelebbi értesítést adnak bérmentes levelekre
Frimont Henry és Angeli Edler József
 Bécsben, Péter-ter, Hotel Wandl, ajtó 149. sz. (32)

Olesó aszúborok.

Klein Ábris Tolesváról alolirt raktárában következő Tokai aszu borokat adott át eladásra: 1856-ki 4 puttonos 1 butella 50 kr. 100 butella 40 frt. — Tokai szomorodni, erős, s kissé édes 1 butella 25 kr, 100 butella 20 frt. — Kaphatók régibb aszú borok is, jelesen: 1852-ki igen finom butellája 1 frt, 1 frt 50 kr, és 2 frtért, mind butellától.

Bucher Gusztáv raktárában **Gamperl ház a lyceum mellett.**

Fris Cément-mész
 érkezett Eperjesről s kapható
Fekete és Társainál
 (a Csiky-féle házban).

Árverési hirdetmény.

Tekintetes Heves megye Tttes Telekkönyvi törvényszékének folyó 1863. Január 8-ról 2428. sz. alatt kelt végzése következtében köztudomásul tétetik, miként Schurk János esztergályos mester, és neje Inderbicz Ágnes — egerben a város 4-ik negyedében 317. szám alatti 3270 o. é. forintokra becsült biróilag lefoglalt házuk, folyó 1863. April 8-ának, az eladás nem sikerülte esetén — Május 8-ának délutáni óraiban — mindenkor a város házána — nyilvános árverés útján el fog adatni; — a vevők kötelesek lesznek 10/100-tóli bánatpénzt letenni; — a többi feltételek alólírtnál mindenkor megolvashatók. Egerben, martius 26-án 1863.

(48) 1-2 **Alexy István, m. k.**
 Eger város tanácsnoka, mint végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Hatvan városának tulajdonához tartozó 127 számú telekjegyzőkönyvben foglalt jelenlegi község házána 507 □ öl területű beltelekkel a város legdiszesebb terén s egy egy szérts kertnek 1 hold 96 □ öl területtel, és rajta lévő gazdasági épületekkel, továbbá a volt jegyzői laknak, mely áll, 4 szoba, konyha, élettárból, istálló és kúttal 156 □ öl beltelekkel, valamint ugynevezett volt epreskertnek 528 □ ölnyi területtel, önkéntesen leendő árvereztetése a méltóságos főispáni helytartóság által mult évi 6576. szám alatt engedélyeztetvén, annak teljesítésére Hatvanba a község házába 1-6 határidőül folyó évi martius 30-ik napjának reggeli 10 órája, 2-ik határidőül pedig folyó évi aprilis 27-ének reggeli 10 órája általam kitűzetvén, arra az árverezni kívánók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek itt hivatalomban, vagy Hatvan város közházánál bármikor megtekinthetők lesznek. Gyöngyösön, február 28-án 1863.

Tettes Heves Szolnok t. e. vgyék Gyöngyös járási alszolgabírāja
Makay Emil.

(42) 3-3.

Árverezés megszüntetése.

Idősb Szabó János részére Halassy Jankovich Cecilia ellenében 2 1/2 öl szélességű s 8 öl hosszú kazal szénának f. évi martius 26-ára hirdetett biróilag leendő árverezése alperesnőnek kifizetett tartozása következtében megszünt.

Kelt Egerben, martius 23-án 1863.

Eisenmann János,
 felj. képviselő.

(49) 1.

Olesó aszúborok.

(46) 3-3.

Előfizetés
 Egészévre . . .
 Félévre . . .
 Negyedévre . . .
 Egyes szám ára . . .
 Megjelen minden esztendőben . . .

Előfizetéseket el

II. évi folyam.

Előfiz
 Az első évfolyam tisztelettel értesíti a közönséget az előfizetést elváró díjakról. April—június 10 forint. April—septemb. 10 forint. April—decemb. 10 forint. Az „

Városi
 Az elősoroltak mit Pyrkér érsek tere közvetlen va hozzájárulásával dett. Az ő figyelme is, miket mind előség sem volna képe is mily roppant szövető meredek könyven járhatóvá árok betöltése és város kapu elpuszt és dombnak a főg hordatása és csak tele valóban nem vásártérre jutás lettí uton és az ugk ö z ö n levén leh növelde mellett u cza meredek és n sőbb egy általam uteczát szándékozo csa“koresmaépüld utczahosszában e botrányos korcsm növelde között a nyissa meg; azo nos városi község hatá. Később egy nyiló rongyos d ugyan ez üdvös szándékolt; mi — mit sem akarván deszkakerítés me ch é n y i - utczán még ő a lyceum te egy emeletes ban kora halála Jól tudván a lakosok mivel midőn 1827-ik é átalakítási nagy nal tapasztalta mtizlés tekintet voltak, és egy-k neki feladott m is tudta volna. ez ő benne, a na kezett a művés hogy rajzképes nem fejlődhetik hogy e hiányon hogy egy rend ben ünnepléyes átadott, melybe műipari képzett leg Eger város A magasb seki lak déli sz teményét, hol a tára megmutat neiskolát, mely Ede — első ké